

[Bernhard Baunsgaard]

bliver godkendt i Danmark. Men måtte jeg spørge, om justitsministeren så ikke i de pjecer, der uddeles, når man søger asyl i Danmark, ganske klart ville oplyse om, at en asylansøger i Danmark ingen som helst chance har for at blive godkendt som flygtning, medmindre han er blevet forfulgt i sit eget land på grund af race, religion, politisk holdning eller social status? For sådan er kendsgerningerne jo. Vi fører en meget striks politik med hensyn til godkendelse af flygtninge. Og jeg tror, at det ville være den nyttigste oplysning, der overhovedet kunne gives til de mennesker, der flygter fra deres eget land på grund af krig eller borgerkrig.

Jeg ved godt, at en række medborgere i Danmark har en anden opfattelse af, om det er en pligt for os som mennesker at hjælpe folk, der også flygter fra krig og borgerkrig. Men hvorfor ikke sige ligeud i pjecerne som det allerførste, at medmindre man har været forfulgt i sit eget land på grund af race, tro, politisk holdning eller social status, så har man ingen som helst chance i Danmark? Det ville være en velgerning. Men selvfølgelig ville vort pæne billede i udlandet derved måske krakelere lidt. Jeg synes, det er så meget nødvendiggere, at vi får denne oplysning frem i pjecerne, som det jo ikke fra flertallets side har været muligt at få en fast definition af, hvad »åbenbart grundløse« er.

Det er bemærkelsesværdigt, at flertallet har valgt netop i dag til at gennemføre dette indgreb i den hidtil gældende lov om udlændinges adgang til riget, for netop i disse dage fejrer FN og højtideligholder konventionen om menneskerettighederne.

Så ved jeg godt, at man siger: dette er ikke et indgreb i menneskerettighederne. Men det er, fordi man ikke vil se sandheden i øjnene. Danmark har erfaringer for så vidt angår opfyldelse af menneskerettighederne over for en meget svært belastet gruppe flygtninge, dem, der har været udsat for tortur i deres eget land eller forfølgelse fra myndighederne. Meget ofte, når disse mennesker stilles over for myndigheder i et fremmed land, tør de ikke fortælle, hvad de har været ude for. Det er derfor, jeg fremhæver, at netop på denne dag, hvor man skal højtideligholde FN's menneskerettighedskonvention, så vælger Danmark at ændre i sin flygtningelov på en sådan måde, at man ved, at man udelukker en gruppe af mennesker, der fremfor andre bur-

de godkendes som flygtninge, nemlig de forfulgte, der ikke tør fortælle myndighederne i det fremmede land, hvad de har været ude for.

Vi ved fra justitsministerens oplysninger, vi ved fra de oplysninger, som vi har fra den tidligere formand for Dansk Flygtningehjælp, hr. Gammeltoft-Hansen, der jo har været medlem af flygtningenævnet, at man omstøder en række afgørelser fra direktoratet. Og justitsministeren følger jo til den 19. november 1985 i svaret på spørgsmål 15 til udvalget, at nye oplysninger er fremkommet under samtalen med den beskikkede advokat. Og det nægter man nu disse mennesker. Det er derfor, jeg siger, at Danmark er det eneste land, der har erfaring for, at hvis vi stryger den beskikkede advokat, og hvis vi ikke giver appelmulighed, så yder vi ikke menneskerettighed til netop en meget svært belastet gruppe appelansøgere. Det er derfor, det er så tragisk, at man har valgt lige netop denne dag, hvor verden i øvrigt fejrer menneskerettighedserklæringen, til at indskrænke muligheden for at få den opfyldt i Danmark.

Lenger (VS):

De svar, som retsudvalget har modtaget på 15 spørgsmål mellem anden og tredje behandling, viser, hvor ynkeligt begrundet denne lovændring er.

Trods to spørgsmål og et yderligere antal spørgsmål herom allerede mellem første og anden behandling er det endnu ikke lykkedes for justitsministeren at give nogen klar og fyldestgørende definition på, hvad der egentlig forstås ved »åbenbart grundløs«, og det er jo det begreb, som nu bliver alfa og omega i hele den danske flygtningelovgivning. Det er jo det, som er det allerførste, der skal tages stilling til i enhver sag.

At vedtage en lov med en så upræcis beskrivelse af, hvilke sager der skal behandles hvordan, kan ikke opfattes på anden måde end som en klar svækkelse af asylansøgernes retssikkerhed.

Trods skriftlige spørgsmål i retsudvalget og nogle flere spørgsmål her i salen ved lovforslagets anden behandling er det heller ikke endnu lykkedes at få en forklaring på, hvorfor et flertal bestående af regeringspartierne, socialdemokratiet og fremskridtspartiet nedstemte ændringsforslaget om mulighed